

Nederlandstalige Tuchtraad van Beroep voor Advocaten
Tweede Kamer

Openbare zitting van 22 april 2010

Dossiernummer TB/022/2009

In de zaak van

Mr. X,

advocaat te

spreekt de Nederlandstalige Tuchtraad van Beroep voor Advocaten de volgende beslissing uit:

1. Wat voorafgaat:

De voorgaande procedure werd correct uiteengezet in de bestreden sententie d.d. 01.12.2009 van de Tuchtraad voor advocaten van de balies van het rechtsgebied van het Hof van beroep te Brussel, eerste kamer, sub 1 “de Procedure”, zodat daarnaar wordt verwezen en de inhoud daarvan wordt overgenomen.

Die sententie werd regelmatig ter kennis gebracht van de vervolgte advocaat bij aangetekende brief d.d. 03.12.2009.

Het beroep tegen die sententie werd door de vervolgte advocaat tijdig en regelmatig ingesteld bij aangetekende brief d.d. 15.12.2009 en is ontvankelijk; het strekt ertoe, de feiten van de tenlastelegging niet bewezen te horen verklaren.

Er volgde geen tegenberoep.

De vervolgte advocaat werd bij aangetekend schrijven d.d. 18.01.2010 van de zitting d.d. 11.02.2010 in kennis gesteld.

Het beroep werd behandeld in openbare zitting van 11.02.2010 op tegenspraak ten aanzien van de vervolgte advocaat.

De onderzoeker en de Voorzitter van de Tuchtraad rapporteerden en het Openbaar Ministerie en de vervolgte advocaat werden gehoord; de klager werd door de Tuchtraad gehoord en met de vervolgte advocaat geconfronteerd (zie de weergave hiervan op het zittingsblad d.d. 06.10.2009), maar hij is niet verschenen voor de Tuchtraad in beroep.

2. Beoordeling:

2.1. De voorzitter van de Tuchtraad werd, na de beslissing van de stafhouder om de zaak te seponeren, gevat door de klager, die de beslissing tot seponering van de stafhouder betwist in een tijdig ingediende brief van de klager in het Frans, dit is een andere taal dan het Nederlands, dat de taal van de rechtspleging is, nu de vervolgte advocaat behoort tot de Nederlandstalige Orde (artikel 457 *bis* Ger.W.).

De vervolgte advocaat werpt voor het eerst in zijn conclusie, ingediend voor de Tuchtraad van beroep voor advocaten op 11.02.2010, de nietigheid in van het beroep van de klager tegen de beslissing van de stafhouder tot seponering, wegens schending van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.

De wetten op het taalgebruik in gerechtszaken zijn niet van toepassing op de tuchtprocedure omdat die wetten de rechtspleging regelen voor de justitiële rechter, of betrekking hebben op de onderzoeksfase in strafzaken;

Artikel 457 *bis* Ger.W. regelt de taal waarin de rechtspleging voor de Tuchtraad wordt gevoerd, met name de taal van de Orde waartoe de vervolgte advocaat behoort; die wetsbepaling is niet van toepassing op de procedure die de rechtspleging voor de tuchtraad voorafgaat en is bijgevolg niet van toepassing op de akte waarbij de klager de voorzitter van de Tuchtraad vat; de Tuchtraad wordt immers enkel gevat door de Stafhouder of gebeurlijk door de Voorzitter van die Raad en niet door de klager.

Er is geen wettelijke grondslag om het beroep van de klager bij de Voorzitter van de Tuchtraad tegen de beslissing van de stafhouder tot seponering nietig te verklaren omdat zijn betwisting van die beslissing in het Frans werd opgesteld.

De tuchtrechtelijke vervolging is bijgevolg regelmatig ingesteld en toelaatbaar.

2.2. De sententie d.d. 01.12.2009 van de Tuchtraad voor advocaten van de balies van het rechtsgebied van het Hof van Beroep te Brussel heeft op blz. 3 sub III de tenlasteleggingen omschreven sub a tot en met d.

Op blz. 7 van die sententie werd sub C de tenlastelegging c niet gegrond verklaard.

In fine van die sententie op blz. 8 werden de tenlasteleggingen bewezen verklaard en werd aan de vervolgte advocaat de sanctie van de schorsing van het tableau opgelegd voor het geheel van die tenlasteleggingen voor drie maanden.

Op grond van wat voorafgaat dient de bestreden sententie, wegens haar innerlijke tegenstrijdigheid en vermenging van de feiten, in haar geheel nietig verklaard te worden; er werd immers maar één sanctie uitgesproken voor het geheel van de bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen.

De Tuchtraad van Beroep dient derhalve de zaak tot zich te trekken bij toepassing van artikel 1068 Ger.W.

2.3. Na nieuw onderzoek van de feiten die de tenlastelegging uitmaken komt de Tuchtraad van Beroep voor Advocaten tot de vaststelling dat die feiten niet bewezen zijn.

De vervolgte advocaat houdt voor dat de klager wist dat hij geschorst was waarvan het tegendeel niet bewezen wordt en wat aannemelijk wordt gemaakt door het feit dat hij klager voor de aanvang van enige proceshandeling heeft verwezen naar een andere raadsman die voor klager in het betrokken kort geding en in de echtscheidingsprocedure als zijn raadsman is opgetreden - wat ook blijkt uit de brief d.d. 02.04.2009 van mr. Q aan de Voorzitter van de Tuchtraad (stuk 9 van het tuchtdossier) - en die nadien werd opgevolgd door nog een andere advocaat; het wordt door het onderzoek en de overgelegde stukken niet aangetoond dat aan de klager niet de gepaste informatie omtrent de schorsing van de vervolgte advocaat werd verstrekt.

Het is niet bewezen dat de vervolgte advocaat tijdens de periode van zijn schorsing van 1 juli 2007 tot 31 maart 2008 handelingen als advocaat heeft gesteld en zich niet zou hebben onthouden van elke beroepsuitoefening gedurende de schorsingsperiode; volgens de vervolgte advocaat betroffen de spontane overschrijvingen d.d. 01.10.2007 en 03.12.2007 van de rekening van de klager op zijn rekening met de mededeling "Divorce contre ... provision" (vrij vertaald: provisie echtscheiding tegen ...) en "Divorce .../..." (vrij vertaald: echtscheiding .../...) provisies voor de raadsman waarnaar de klager door de vervolgte advocaat werd verwezen en met wie klager een moeilijk contact had, niet wetende wat de provisie voor die advocaat zou zijn, hetgeen niet wordt weerlegd.

Het kan de vervolgte advocaat niet worden verweten dat hij klager ontoereikend zou hebben geadviseerd over de uitwerking van de rechterlijke uitspraak d.d. 31.10.2007, nu hij de advocaat van de klager was noch kon zijn en hij tijdens de periode van zijn schorsing geen professionele activiteit als advocaat mocht uitoefenen.

Louter het gegeven dat de vervolgte advocaat eenmalig heeft verzuimd op een aangetekende vraag om inlichtingen van de Voorzitter van de Tuchtraad pas na een aangetekende rappel te hebben geantwoord en op een tweede vraag d.d. 08.05.2009 helemaal niet meer te hebben geantwoord geeft geen aanleiding tot het opleggen van een tuchtsanctie.

Het niet-beantwoorden van brieven van de Voorzitter van de Tuchtraad houdt weliswaar een gebrek aan respect in voor de overheid van de Orde en ook al kon de vervolgte advocaat op de tweede vraag niet antwoorden omdat hij de gegevens daartoe niet had, dan nog had hij tenminste dat kunnen antwoorden; het blijkt evenwel niet dat de vervolgte advocaat door dit verzuim of anderszins het verloop van het onderzoek en de controletaak van de overheid van de Orde ernstig heeft belemmerd.

Het is niet aangetoond dat de vervolgte advocaat de eer van de Orde van advocaten heeft aangetast en de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid, die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen en een behoorlijke beroepsuitoefening moeten waarborgen, heeft geschonden.

Om deze redenen,

de Tuchtraad van Beroep,

Met toepassing van de artikelen 460 tot 472 tot en met 477 van het Gerechtelijk Wetboek,

recht sprekend op tegenspraak ten overstaan van mr. X,

verklaart het hoger beroep gegrond,

verklaart de sententie d.d. 01.12.2009 van de Tuchtraad voor advocaten van de balies van het rechtsgebied van het Hof van Beroep te Brussel, eerste kamer, waartegen hoger beroep, nietig,

bij toepassing van artikel 1068 Ger.W.,

trekt de zaak tot zich en zelf recht sprekend,

verklaart de aan mr. X ten laste gelegde feiten niet bewezen en spreekt hem hiervoor vrij.

stelt vast dat er bijgevolg geen grond is om aan mr. X uit hoofde van de tenlasteleggingen vermeld in de oorspronkelijke oproeping een tuchtsanctie op te leggen.

Aldus uitgesproken in de openbare zitting van 22 april 2010 waarbij zowel de behandeling van de zaak als de uitspraak hebben plaatsgevonden in openbare zitting en de ganse rechtspraak in het Nederlands verliep.

Hebben deelgenomen aan de behandeling en de beraadslaging:

de heer Jean-Marie Wetsels, voorzitter,

en de assessoren:

- stafhouder Edward Janssens,
- stafhouder Herman Lange,
- stafhouder Raf Nouwkens,
- stafhouder Jean Marie Van Eecke.

Waren aanwezig bij de uitspraak:

de heer Jean-Marie Wetsels, voorzitter,

en mr. Ludo Kools, secretaris

Jean-Marie Wetsels
voorzitter

Edward Janssens

Herman Lange

Raf Nouwkens

Jean Marie Van Eecke

Ludo Kools
secretaris